

Voorlichten over De Uithof

De Universiteit Utrecht vroeg in augustus 1971 een 'voorlichtingsfunctionaris'. De bedoeling van de functie was een beter beeld te geven van de grootse Uithofplannen. Die waren nogal omstreden vanwege het vele beton dat in de plannen werkelijkheid moest worden.

De voorlichting moest dan ook gaan over de gebouwencomplexen die er toen al stonden en over de gebouwen die er nog zouden komen. Ook vond het bestuur van de universiteit het belangrijk dat de toegepaste bouwtechnieken werden uitgelegd. En ten slotte dat de activiteiten van de heel grote universitaire Hoofdafdeling Bouwzaken en Huisvesting (HBH) zo goed mogelijk zouden worden belicht.

Omdat ik ervaring had met het voorlichten over bouw-, grondverzet- en wegenbouwmaterieel bij de firma Wynmalen & Hausmann in Bunnik, leek het mij wel een mooie functie. Ik solliciteerde met (zoals later bleek 33 medesollicitanten) en werd met mijn HBS-A diploma vanwege mijn ervaring aangenomen.

Toen ik in augustus 1972 aan het werk ging belandde ik in het hoogste Uithofgebouw dat Transitorium 2 heette. Aan dat gebouw had ik mij in de voorgaande jaren bijzonder geërgerd.

Vooral op mijn geregelde zondagse weg naar Utrecht op de Berini-brommer kwam ik door De Uithof. Tot in 1964 opeens de Oostbroekselaan was opgebroken voor het aanleggen van de Leuvenlaan. Dat werd waden door het mulle zand.

Vlak daarna werd begonnen met de bouw van Transitorium 2. De bovenste verdieping eerst en vervolgens de andere opgevijseldverdiepingen tot 22 hoog. Dat duurde tot 1969. Het gebouw (nu het Van Unnik-gebouw) gaf lucht aan veel universitaire onderdelen die in de binnenstad nogal krap waren gehuisvest. Maar ik kon er tot mijn in dienst treden niet over uit dat het wijdse Uithoflandschap zo grondig werd verpest.

Afijn, voortaan moest ik dus officieel zeggen dat alles in De Uithof schitterend was. "Het grootste en mooiste universitaire complex in Europa", of iets van gelijke strekking. Nou, dat was gauw over.

Al na een week maakte ik een vergadering mee van de Universiteitsraad. Daarin waren voorstellen aanhangig voor nieuwe Uithofgebouwen met miljoeneninvesteringen. De raad ging niet zomaar mee met de plannen. Eerst wilde men weten hoeveel er eigenlijk aan vierkante meters gebouwd moest worden en waarom. En wie besliste over de keuze voor een bepaalde faculteit? En hoe zat het met geld?

Het College van Bestuur was niet blij met de kritiek, maar kon niet onder de democratische besluitvorming uit. De Wet Universitaire Bestuurshervorming (WUB) deed zijn democratische werk.

Qua voorlichting werd al snel aanvaard dat ik mij meer ging richten op de bestuurlijke kant van de Uithofbouw. In artikelen in het universiteitsblad schreef ik onder mijn eigen naam hele verhalen over de plannen voor nieuwe gebouwen, wegen en terreinen. Ook de nodige verschuivingen van universitaire onderdelen

in de binnenstad beschreef ik. Ze werden het Schuifplan genoemd. De angst was wel dat de gebouwen in de binnenstad zouden worden gekraakt omdat ze met naam en toenaam in de krant stonden. Toch heeft deze openheid er waarschijnlijk voor gezorgd dat kraken uitbleef.

Andere grote voorlichtingsprojecten gingen over het ontbreken van groen, winkels en vertier in De Uithof, over de juiste plek voor het nieuwe academische ziekenhuis het AZU en over gebouwen in het Uithofcentrum voor de sociale wetenschappen en onderdelen van de letterenfaculteit.

Het voorlichten over louter de bouw werd steeds minder en ik richtte me meer op de bestuurlijke voorlichting en op het (plaatsvervangende) woordvoerderschap in de richting van alle mogelijke media. Ik word er nog steeds aan herinnerd als ik Paulien Broekema op tv zie en indertijd Hennie Stoel, Hugo van Rijn en Marijn de Koning.

Eind 1990 ging ik met vervroegd pensioen. De Uithof heb ik echter nooit kunnen loslaten. Nog vaak stap ik op mijn fiets om vanuit Odijk de 7,5 kilometer te overbruggen. Ik geniet dan vooral van de nieuwe kleurrijke architectuur en van de levendigheid, die in mijn universitaire begintijd ver was te zoeken.

Coen van Kasteel

Odijk

Foto rollebol.jpg

Opening van het sportcomplex De Rollebol (later Olympos) in De Uithof op 27 augustus 1976. Coen van Kasteel spreekt als ceremoniemeester de herenmenigte toe. Geheel rechts Wim Linssen, lid van het College van Bestuur. Geheel links Ruud Welter, hoofd sportzaken van de RUU.